

HOMILIE EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT – B 2009

Er verandert in onze wereld zoveel dat je je afvraagt of de Bijbel dat allemaal kan bijbenen. Wij snellen van hype naar hype. Maar de Bijbel blijkt een boek van de lange adem. Dat Boek heeft het over zaken die altijd actueel blijven. Zo spreekt het evangelie van vandaag over waakzaamheid. Waakzaam zijn is een populair onderwerp. 'Let op je spullen, want de diefstallen nemen toe.' Fietsen worden aan dikke kettingen gelegd. De steden hangen vol met camera's. Big brother is watching you.

Tot drie maal toe zegt Jezus dat we waakzaam moeten zijn. Maar waakzaamheid heeft niet alleen te maken met bezittingen. Deze waakzaamheid komt voort uit achterdocht. De waakzaamheid waar Jezus over spreekt is een mentaliteit van attent zijn voor elkaar, van fijngevoeligheid, van oprechtheid. Je betrapt jezelf erop, dat je niet aandachtig naar iemand luistert. Je bent slordig of gehaast in de contacten met elkaar. In ons menselijk verkeer dient fijngevoeligheid en attentheid een grote rol te spelen: Voelen wij aan wat de ander bezig houdt? Kunnen wij ook moeilijke kwesties bespreekbaar maken?

Wees waakzaam, wees attent, fijngevoelig! Maar: Laten we geen mensen in de kou staan? In de Hof van Olijven treft Jezus zijn leerlingen slapend aan. "Kunnen jullie dan niet een ogenblik met mij waken? Kunnen jullie je ogen niet open houden voor hoe een ander eraan toe is?" vraagt Jezus teleurgesteld. Niets nieuws onder de zon: Hoe komt het toch, dat onze ogen zo gemakkelijk wegstaren, zodat we soms nauwelijks in de gaten hebben wat er zich afspeelt in het leven zelfs van hen die ons dierbaar zijn? Als we naar het evangelie luisteren en inderdaad niet inslapen of wegstaren, dan hopen en vertrouwen we dat er een einde mag komen aan alles wat ons beklemmt; dat alles wat ons beklemmt, in het tegendeel mag veranderen. Er is dan geen plaats voor de duisternis, want we zullen de Mensenzoon zien in al Zijn heerlijkheid. Hij zal lammen weer op de been helpen, blinden het licht van hun ogen weer teruggeven, de gestruikelden mogen weer lopen. Hij zal een woord van troost spreken, maar Hij zal ons ook aan het werk zetten met concrete opdrachten van naastenliefde en vergeving. Een prachtige belofte waarmee we de Advent in mogen gaan. Zorg er dan wel voor dat je waakzaam blijft, fijngevoelig, attent. "Zorgt er voor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven," zegt Jezus.

In de Advent gaat het over verwachting. Wat verwachten we eigenlijk? Zijn wij soms meer met Sinterklaas bezig dan met kerstmis? Wat staat er diep in ons hart op ons verlanglijstje? Een betere wereld? Een einde aan ziekte? Geen oorlog meer? Een nieuwe baan? Een nieuw huis? Een kind? Durven wij nog dromen over vrede, gerechtigheid en de heelheid van Gods schepping? Durven wij nog op zoek te gaan naar de diepste verlangens in ons leven?

In het evangelie vraagt de Heer waakzaam te zijn, want Hij zal wederkeren. Wij zullen Hem ontmoeten aan het einde van ons leven of aan het einde van de tijd. Wij weten niet wanneer Hij komt, want wij "kennen dag noch uur". Maar laten we waakzaam en fijngevoelig blijven. Vier weken Advent is de uitnodiging om op die weg de eerste stap te doen: één kaarsje, één lichtpuntje mag onze wereld binnenkomen. Elk geloof is als een kaarsje, hoe klein het ook is, maar groot genoeg als een stap in de goede richting, in Gods richting. "Uw verlossing komt nabij". Niet als een pakketje dat kant en klaar voor je gereed ligt. Het is de opdracht om je los te maken van elke vorm van egoïsme of van een of andere verslaving. "Hef je hoofden omhoog" leef niet langer oppervlakkig

of gelijkvloers. Advent is geen tijd van wachten en af-wachten, maar een tijd van verlangen. Advent is het ogenblik, dat je zegt: "Ja, ik wil gelovig zijn. Ik wil niet aan Jezus voorbij leven. Ik wil in het uur van de waarheid aan mijn geloof herkend worden, want het menselijke leven is geen nattevingerwerk, ofschoon velen het zo beleven. Op de keuzemomenten kiest men voor de gemakkelijkste weg, voor eigen voordeel en plezier. Het leven wordt daardoor inhoudsloos, kleurloos en vaal. Wij moeten fijngevoelig en attent blijven, doordat wij op deze keuzemomenten die het leven ons biedt, de kans aangrijpen om iets van Jezus in deze wereld vorm kunnen geven: iets van zijn liefde, van zijn troost, aandacht en offerbereidheid. Jezus zegt daarom: "Zorgt, dat Gij niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en zorgen van het leven." Weest waakzaam. Wees attent, Wees fijngevoelig.